

«Hi havia pressions del partit a fora i a dins de la comarca»

LOURDES CALDERA
Puigcerdà

Pere Moya (CiU) ha viscut, els darrers mesos, una situació que faria crispar qualsevol. Amb un tarannà tranquil i pausat i amb la distància que dona el pas dels dies, el fins fa poc president del Consell Comarcal de la Cerdanya parla de la seva dimissió i també del crispat any i nou mesos que ha ocupat la cadira presidencial.

L'agost del 99 va convertir-se en president del Consell. Moya jugava la carta del consens i es proposava superar les divergències entre la franja gironina i la lleidatana de la comarca, ja que des de fora de CiU es reclamava que el president del Consell fos de Puigcerdà. ERC i els independents (UI), però, no van incorporar-se al Consell, expressant el seu desacord amb el recompte de les municipals, que donava a CiU la majoria absoluta al Consell. Posteriorment, el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) va donar la raó a CiU. Però ni ERC, ni UI no es van replantejar la seva entrada a l'ens. Això no va succeir fins fa pocs mesos, quan la dimissió de l'alcalde de Llívia, Josep Pous (CiU), com a conseller comarcal de Turisme, va fer plantejar la possibilitat d'una moció de censura. A partir de llavors, els esdeveniments es van precipitar, fins a arribar fa poques setmanes ala dimissió de Pere Moya com a president de l'ens.

En aquesta entrevista, Moya reconeix per primer cop les pressions a favor de la dimissió, exercides pel partit a Barcelona i a la Cerdanya. I també el paper determinant que en aquesta decisió van tenir les seves tenses relacions amb l'alcalde de Puigcerdà, Joan Carretero (ERC). Ara, Pere Moya es proposa continuar la seva feina dins l'equip de govern del Consell i a l'oposició de l'Ajuntament Puigcerdà i no deixa de mostrar el seu pessimisme sobre la relació i el consens entre tots els grups polítics al Consell.

— Aquest any i nou mesos com a president del Consell han donat per a gaire?

— *D'entrada, s'han desencallat temes que feia anys que duraven. L'un és la rehabilitació de la nova seu del Consell Comarcal, i, l'altre, 'les obres a l'aeròdrom, queja s'estan fent. A banda d'aquests dos temes, també hi ha hagut petites coses que ara es comencen a fer: el pla de camins per als propers quatre anys, la subvenció aconseguida per als petits nuclis... També s'ha aajudicat l'ampliació de l'abocador comarcal controlat, s'ha posat en marxa la deixalleria i s'ha negociat un programa de l'Agència Ca talana de l'Aigua, per a l'abastament d'aigua.*

— Quan l'estiu del 99 es va posar sobre la taula el seu nom com a candidat més ferm per presidir el Consell, es volia aconseguir el consens. Des de les files d'altres grups polítics es reclamava que el Consell tingués un president de Puigcerdà i es mostrava una clara oposició al fet que Joan Pous, alcalde de Bellver (CiU), repetís com a president de l'ens. A la vista dels resultats, l'estratègia de CiU no va ser una bona jugada?

— *Semblava que jo seria l'home de consens, però vam entrar amb mal peu. Si no hagués estat pel problema polític (en referència a la polèmica constitució del Consell), crec que les coses no haurien anat tan enllà, perquè jo no tenia cap problema per parlar amb tots els grups. Després, la cosa es va anar deteriorant amb temes personals. Cal dir que ens hem passat gairebé dos anys intentant solucionar el tema, però la bona voluntat de l'altra part no hi va ser. Z crec*

«Hauria estat l'home de consens si no hi hagués hagut les tibantors amb ERC i amb Joan Carretero»

que les sen tencies judicials s'han de complir i que un no se les pot passar pel folro de la butxaca.

— Ve a dir que, si no hagués estat per l'alcalde de Puigcerdà, Joan Carretero (ERC), vostè no hauria dimitit com a president del Consell?

— *Jo he parlat amb UI i no he trobat reticències, com sigue n'he vist per part, sobretot, de Carretero. Z els primers mesos de la legislatura això no era així. Crec que jo hauria estat l'home de consens al Consell si no hi hagués hagut les tibantors amb ERC, especialment amb Joan Carretero. El que no entenc és per què UI ha jugat a aquest joc, perquè ells eren els més perjudicats.*

— En el joc també hi va entrar l'alcalde de Llívia, Josep Pous?

— *També, en alguna cosa. Suposo que ho va fer amb bona intenció. Però s'ha demostrat que no va anar bé.*

— Què diria als que durant aquest any i nou mesos l'han titllat de ser un home treballador i voluntariós, però sense talla política?

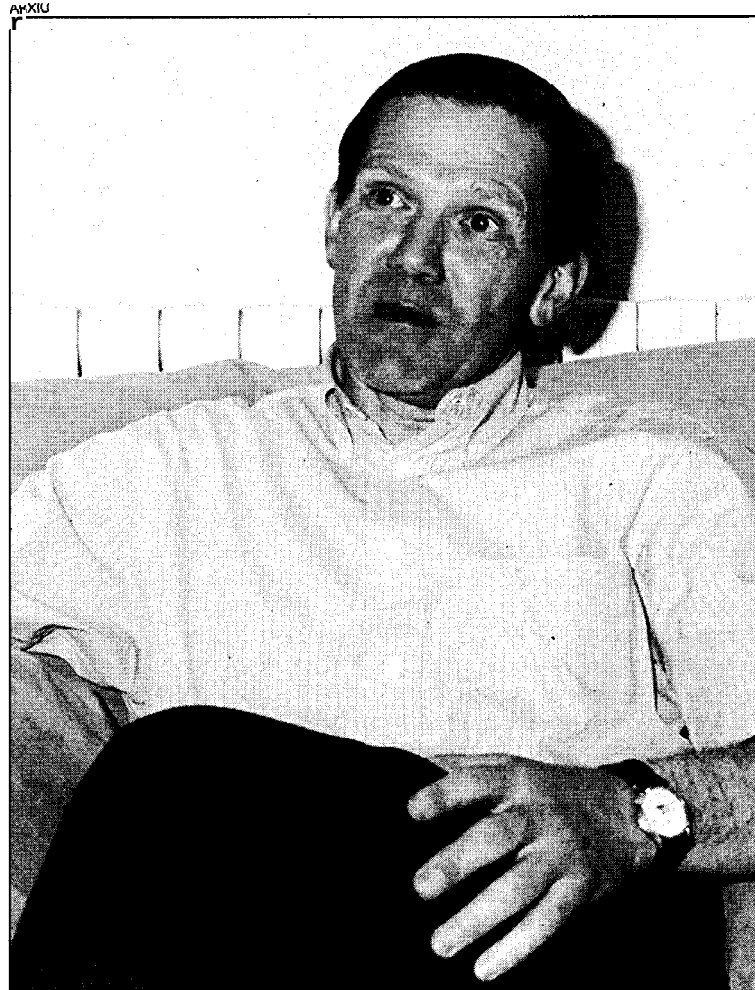
— *No ho sé. És difícil valorar-se. Quan un fa tot el que pot i compleix el seu deure, la resta no ho ha de valorar un mateix. Jo hi he posat tot el que he pogut.*

— Amb la fredor que dona la distància, ara sí queja deu poder dir si la seva dimissió va ser o no forçada pel partit.

— *Vaig escoltar molta gent, però la decisió va ser meua. Les pressions van ser relatives. Hi havia pressions del partit a fora i també a dins de la comarca. Però més del partit a fora.*

— Es va replantejar fer-se enre-re i no dimitir, en el moment en què UI va dir que no prenia possessió dels càrrecs?

— *Sí. En vaig dubtar un moment, però vaig creure queja n'hi havia prou de donar voltes. No hi havia una definició clara de les intencions dels diferents grups i mantenir situacions ambigües no era bo. La meua dimissió feia que els diferents grups polítics s'haguessin de*

Pere Moya. És el cap de files de CiU a l'Ajuntament de Puigcerdà

mullar. Ara s'ha de demostrar si estan disposats a fer-ho.

— Com veu des de la seva nova posició el procés de negociació per formalitzar un govern d'unitat al Consell?

— *Crec que hi ha gent disposada a treballar, però no sé si tots. En tinc dubtes. És decebedor que no tothom tingui l'esperit unitari i la voluntat de treballar en favor de la comarca. Tant de bo que això canviï i que puguem marcar les línies del futur que volem per a la Cerdanya.*

— Els ciutadans de la Cerdanya opinen, en el millor dels casos, que s'han perdut dos anys de legislatura, i, en el pitjor, que tota la legislatura està perduda. Es conscient que els polítics cerdans han decebut els seus ciutadans?

— *Sí. Suposo que no hem donat una bona imatge. Nosaltres (CiU) hem intentat no tancar-nos en banda i buscar solucions. Z agradi o no, el Consell Comarcal ha anat funcionant. Hem intentat ajudar els diferents sectors, tot i que els Consells Comarcals no tenen grans capacitats. Sempre dic que els Consells Comarcals són com*

gestories. Podríem fer més coses si tinguéssim més mitjans.

— La seva experiència política la qualificaria d'amarga?

— *Hi ha estones de tot. No ha estat gaire agradable. Però sempre se n'aprèn.*

— Que ha après?

— *Que hi hagent en quipots confiar i gent en qui no pots confiar.*

— En els seus —els de CiU— hi pot confiar?

— *Pràcticament en tots. Sé que hi ha companys que no estan de gusten com han anat les coses, però la decisió de dimitir l'he pres jo, amb pressions o sense.*

— La seva experiència al Consell li fa replantejar-se el futur polític?

— *No ho sé. Les coses es van pensant i paint. De moment, tinc una obligació amb l'Ajuntament de Puigcerdà, i m'hi penso dedicar a fons.*

— Després del mal tràngol que ha viscut al Consell, es planteja no presentar-se a les properes municipals a Puigcerdà?

— *Qualsevol experiència s'ha de pair. Ja m'ho repensaré. De moment no tinc res clar.*